

- 4 Polgármesteri évértékelő
- 5 Tüzelővel támogatják a rászorulókat
- 7 Fűtésrendszer került a szentmiklósi templomba
- 8 Erdei Ferenc tanító: „még ma is hiszek a mesékben...”

„Isten nélkül nincs kultúra”

Sikerrel, jókedvvel zajlott a nemzetközi jellegű magyar kultúra napi jótékonysági bál

Újra bálteremmé alakult városunk múzeuma, a fagyos január harmadik hétvégéjén megtelt fényvel, zenével, az izléses berendezés és a pincérek sürgése-forgása pedig egyértelművé tette a báli jelleget. Ugyanezt erősítették az érkező elegáns vendégek, kiknek kezében halkan csilingeltek az összekoccintott pezsgőspoharak, a ruhatárban pedig egyre fogytak az üres vállfák. Nőttön nőtt a tömeg, ezzel egyenesen arányosan a rég nem látott ismerősök közötti „hogyan vagyok”-ok morajlása is. Azonban amint a Böjte Csaba testvér vezérelte gyermekcsapat megjelent, mindenki elhagyta asztalát, és a felsorakozott népi ruhás gyermekekben gyönyörködve állt a táncteremben. A várakozással megtelt levegőt vég-

re elosztotta a műsorvezető köszöntése, majd sorra következtek a báli megnyitó pontjai.

A vendégeket és meghívottakat köszöntő beszédek sorát Béres Csaba polgármester kezdte. Megemlítette, milyen örömmel tölti el, hogy városvezetői pályafutása kezdetén mert nagyot álmodni, bátran cselekedett a bál megszervezése érdekében, és ez alkalommal már kilencedjére gyűlhetnek össze a városi múzeumban az emberek a magyar kultúra és a jótékonyság nevében. Idén is kitért egy olyan részére a magyar kultúrának, ami miatt jó magyarnak lenni, ez Szent László lovagkirályunk, mivel Magyarország kormánya 2017-et Szent László-émlékévként nyilvánította.

Folytatás a 3. oldalon

A Gyermek Jézus-otthon lakói ünnepi musorok készültek

Székelyhídi karácsonyi vásár minden korosztálynak

Számtalan szórakozási lehetőséget biztosított kicsiknek és nagyoknak a városunkban decemberben hatodik alkalommal megtartott karácsonyi vásár. A nyolcnaposra kerekedett esemény-sorban az értékhordozó programokról sem feledkeztek meg a szervezők.

Bár hójáró csizmára nem volt szükség, de a fákra lerakódó zúzmara, a csípős hideg megadta az ünnepség hangulatát, megteremtette a jó kedély előfeltételét. A városközpontban felállított fabódékból kínálták portékáikat az árusok, míg „hidegcsaplópónak” forralt bort lehetett fogyasztani. A rendezvények zöme a múzeum épületében, illetve a mögötte felállított szabadtéri színpadon és annak környékén zajlott. Nemes Irma vallástanár ezúttal is elkészítette a betlehemi történet összeállítását, ahol a tárgyak mellett élő számár és bárányok is helyet kaptak.

Délutánonként kisiskolások, aprócska gyermekek uralták

a színpadot, majd pedig a Mikulás várta őket a múzeumban, ahol jutalmat kaptak a fehérszakállútól. Azután kézműves-foglalkozásokon vettek részt, azt követően pedig a Belgiumból Székelyhídra áttelepült François Legge a helyszínen maga készítette gofrival vendégelte meg a gyerkőcöket. Az édesség mellé forró tea is dukált. A Búzavilág Népdalkör, a székelyhídi református egyházközség Halleluja kórusa, valamint a helyi római katolikus plébánia kórusa szabadtéri színpadi előadása során karácsonyi jellegű énekeket hallgathattak a térre látogatók.

A Bihar megyei RMDSZ nőszervezeteinek vezetői megbeszélést

tartottak a belső térben. A találkozón jelen volt Biró Rozália országos és Kéry Hajnal megyei elnök is. Az eseményt a Debreceni Pergő Hagyományörző Műhely fellépése tette hangulatossá, Székelyhídi pletykás asszonyok címmel vidám jelenetet adtak elő.

Két könyvbemutatóra is ellátogathattak a könyvbarátok. Kiss Bitay Éva *Az erdő lakói* című meséskönyvét a könyv illusztrátora, a székelyhídi Guba-Kerekes Zsuzsa mutatta be.

A jelenleg Nagykágyán élő id. Boér Péter Pál újabb regénnyel jelentkezett, *Fenyőágon füstifecske* című családi történetet feldolgozó művét Holczman Ilona magyar szakos tanár méltatta. Mivel

egészségi okok miatt az író nem lehetett jelen a könyvbemutatón, így helyette felesége, Elvira asszony dedikálta a helyszínen megvásárolt könyveket.

A nagykágyai szakközépiskola NagyszakSzínTár színjátszó csoportja is fellépési lehetőséget kapott. Róluk tudni illik, hogy tavaly a Partiumi Diákszínjátszó Fesztivál országos döntőjében harmadik helyezést értek el. A közönség a díjnyertes előadást tekinthette meg, Kéri Ferenc *Lopótök, avagy Mari nem olyan* című pajzán népi komédiáját.

A Pusztai farkasok honfoglalás kori öltözetben, korabeli fegyverekkel tartottak ijázbemutatót, harci technikákat ismertettek.

A különböző sportágakban kiemelkedően teljesítőket is díjazták, akiket többek között edzőik méltattak, mutattak be a közön-

ségnek. Rákóczi Gergő fogathajtásban ért el sikereket, Kovács Karola-Boróka, Bencsik Ádám és Deák Gergő karatében jeleskedett, Ruszt Zsolt, Kis Virág-Csenge, Kis Boglárka bizonyultak rettenthetetlen ijászoknak, Dan Petrescu és Balázi Dávid a sportfagyasztásban öregbítette hírnevét, Todoszi László és Kiss Attila az erős emberek versenyében, Szabó István és Batori Szabolcs pedig erőemelésben nyújtott kiemelkedő teljesítményt, míg Kokovai Csongor futballpályán bizonyította tehetségét.

A fiatalok mellett az idősebb korosztály megbecsülése is része volt a karácsonyi rendezvény-sorozatnak, ötvenedik házassági évfordulójukat betöltő párokat, szám szerint tizenkilencet, köszöntötték, illetve pénzjutalomban részesítettek. A házaspárok köszöntésén is jelen levő Béres Csaba polgármester köszöntőjében méltatta, példaként állította a fiatalok elé a házasság intézményét, mint megmaradásunk sarkkövét, ami a hűségre épül. Az idős emberek szemébe könny szökött, amikor id. Ozsváth József fiatalkori emlékeket felidéző slágerekkel köszöntötte az ünnepeket.

Már elcsúszta a zsvaj, de emlékeink dobhártyáin visszatekert magnószalagként újraidézódott a nyüzsgés, a vidám forgatag. Dermedt jégen sikongva siklott a hajnali szél: övé lett a tér.

D. Mészáros Elek

Esténként sokan látogattak ki a vásárba

Köszöntötték az ötven éve házasságban élő házaspárokat

Összefogtak a hagyományokért

Anyaországi segítség a hátrányos helyzetű gyermekek nemzettudatának erősítésére

Lezárult a Néptáncdal a gyermekekért elnevezésű program, melyet a debreceni Jövődért Alapítvány szervezett Székelyhídon.

A program célja a határ két oldalán élő hátrányos helyzetű gyermekek és a körülöttük tevékenykedő felnőttek, szervezetek, családok nemzeti azonosságtudatának erősítése a Jövődért Alapítvány, az érmelléki, székelyhídi szervezetek és a Dévai Szent Ferenc Alapítvány közös tevékenységei eredményeképpen. A határ két oldalán működő, gyermekvédelmi gondoskodásban élővel foglalkozó szervezetek célja ugyanaz: olyan fiatalok útra bocsátása, akik keresztény értékrendet valló teljes embereként hasznos tagjaivá válnak a közösségnek, amelyben élnek.

A program tavaly május 29-én kezdődött a székelyhídi Gyermek Jézus-búcsú megszervezésébe való bekapcsolódással. A gyermekbúcsúban megjelenő népi játékpark, az óriáscsúszdák és egyéb, a gyermekek szórakoztatását biztosító játékok bérletét és egyes előadásokat Magyarország kormánya a Bethlen Gábor Alapon keresztül támogatta.

A program továbbá támogatta Hercz Vilmos és a Debreceni Népi Együttes néptáncoktatóinak városunkban végzett munkáját is. Köszönjük nekik,

A hagyományápolást gyermekkorban kell elkezdni

hogy több mint három éve foglalkoznak a székelyhídi gyermekekkel és így az érmelléki népi hagyományörzés mellé álltak.

A karácsonyi vásárrban a Debreceni Pergő Hagyományörző Műhely előadásában a *Székelyhídi pletykás asszonyok* című műsort követően a gyermekek táncában is gyönyörködhattunk. A Hajdú-Bihar megyei nevelőcsaládokban nevelkedő és Bőjte Csaba székelyhídi gyermekei, illetve a Zajgó helyi néptánc csoport kis táncosai biztosan nem utoljára voltak együtt. Tervezzük 2017-ben a II. Érmelléki Népművészeti Tábor megrendezésének támogatását is.

Palezert Judit

programszerző, Jövődért Alapítvány

„Angyaljárás” Érköbölkúton

Az egyedül élő időseket a kisdíjakok otthonukban köszöntötték

Az Érköbölkúti Általános Iskola kisdíjakjai (előkészítő csoport és I. osztály) és azok tanítónői rövid időre kicsi „angyalokká” változtak. Csengőszóval indult az „angyaljárás”, melynek célja az volt, hogy az angyalok örömteli perceket szerezzenek olyan néniknek és bácsiknak, akik egyedül élnek életüket. A nénik, bácsik kíváncsi tekintettel várták a kisdíjakok műsorát, akik csupa szívvel-lélekkel énekeltek és szavaltak nekik, majd egy-egy angyalkát nyújtottak át ajándékkul. Az ajándékangyalkák kézimunkaóra során születtek. Az ügyes kezek lázasan

dolgoztak, hisz tudták, az elkészített angyaloknak fontos szerepük lesz. A vendéglátók arcára nemcsak mosolyt csalt az angyalsereg, hanem örömkönnyekeket is, hiszen számukra sokat jelentett, hogy tele a kis konyha vagy gyermekzajtól hangos a ház. A nénik, bácsik is meglepték az „angyalokat”, mindenki egy kicsi aprósággal távozhatott a szeretetteljes vendéglátás mellett.

Az „angyalok” fáradt lábakkal érkeztek vissza az iskolához, de az édességgel teli zsebek elfeledtették mindezt. Útjuk végén büszkék lehettek arra, hogy örömet

szereztek tíz-tíz perccel tíz embernek. Ez idő alatt „angyal szívük” is tízszer nagyobb lett, mert ez az „angyaljárás” nyomot hagyott úgy az „angyalok”, mint „kiválasztottaik” szívében. A gyermekek meglepetten tapasztalták, hogy milyen könnyű valakinek örömet szerezni csupán egy énekkel, verssel. Érezték ők is, hogy valami „csodát” adtak és kaptak egyszerre aznap.

Reméljük, hogy jövőre ismét útnak indul az „angyalsereg”.

Dormány Andrea és Kovács Laura
tanító nénik

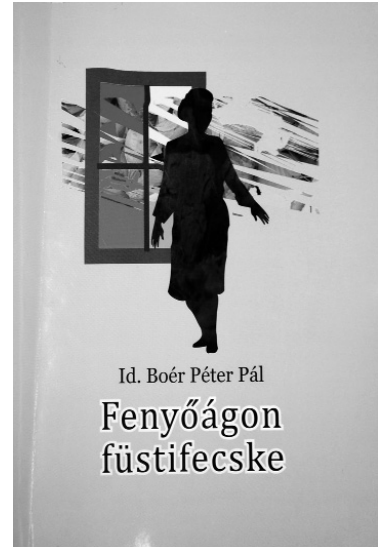

Az angyaljárás az idősek iránti megbecsülésre tanítja a gyermekeket

Hargitai életképek érmelléki tolmácsolásban

A maga módján egyedi irodalmi alkotást, id. Boér Péter Pál *Fenyőágon füstifecske* című regényét mutatta be Boér Elvira, az említett alkotás szerzőjének felesége és Holczman Ilona magyar nyelv- és irodalom szakos tanár. A könyv bemutatóját a tavaly decemberi székelyhídi karácsonyi vásár programjaként tartották a városi múzeumban.

A könyv létrejötté több szempontból is különleges. Elsősorban a csavar abban rejtezik, hogy a székelyföldi életképeket valóságosan megjelenítő regényt két Érmelléken született személy szerezte. Idősebb Boér Péter Pál prózaíró nagykágyai családi gyökereket tudhat magának, míg felesége – kinek épp olyan fontos szerepe van művek létrejöttében, mint férjének – Hegyközszenmiklóson született. Már is érezni, hogy milyen szerves összefonódik a házasságon túl a két személy élete: a könyveket együtt írják. Boér Péter ugyanis izombetegsége folytán ágyban fekvő beteg, így a memóriájában feltoluló, fantázia segítségével kiegészített

azon belül is egy erős asszony áll, akiről a könyvbemutató során megtudtuk, hogy az ötletgazda édesanyjának állít emléket a cselekményben való megjelenéssel. A könyv méltatását és közönséggel való megszeretetését Holczman Ilona tanárnő biztosította. A bemutató során több részletet is felolvasott, szép logikai rendbe válogatva azokat. Arra a feltevésre alapozva, hogy régióink lakói közül legtöbben a pünkösdi búcsún való részvétel

A szerző felesége, Elvira asszony és a kötetet méltató Holczman Ilona magyar szakos tanár

élettapasztalatokat diktafonra mondja, majd felesége, Elvira gépeli be azokat. Ily módon a szerző már négy novelláskötetet és két regényt adott a kortárs magyar irodalomnak, illetve folyamatosan publikál számos internetes irodalmi portálon. A házaspár kanyargós életútja második felére visszatért a szülővidékre, jelenleg is Nagykágyán élnek, és míg a férj továbbra is főként a kis felvevő szerkentyűt használja ötletei megvalósítására, Elvira saját szerzeményeit bevallása szerint egyelőre csak a fióknak írogatja. Emellett ő felel férje gondolatainak megjelenítéséért, ő hangolja össze a kiadás folyamatát.

Valahogy így jött létre a *Fenyőágon füstifecske* címet kapott regény is, amely a szerző hatodik kötete és alapvetően Boér Péter Székelyföldön töltött gyermekkorai nyarainak megelevenedése. A könyv központjában egy hétköznapi szántó-vető család,

tel által találkoznak Székelyfölddel, legelőször a megjelenített család zarándokútjáról hallhatunk. A felolvasott részletekből világossá vált, hogy az olvasót a könyv egyenesen Erdély szívébe repíti, hiszen a leírt, valós alapú élethelyzetek az annak megfelelő székelységgel vetülnék a papírra, s szinte hallani a nyelvjárás ízét. A bemutató zárásaként az időzítésnek megfelelő ünnepi mozzólódásokról szóló fejezet következett, melyben az érzéletes leírások segítségével együtt tölthettük az ünnepnapot a családdal az asszonyok sütésfőzésétől az éjféle miséig, a friss kalács illatától a tömjén füstjéig.

Az eseményre érkezett kis tömeg mosollyal az arcokon figyelte a barátságos hangulatú bemutatót itt-ott kérdéseket címezve Boér Elvirának, aki a kötetekből felállított torony köré gyűlt érdeklődőknek dedikálásokat sorát teljesítette.

Biró Orsolya

„Isten nélkül nincs kultúra”

Sikerrel, jókedvvel zajlott a nemzetközi jellegű magyar kultúra napi jótékonysági bál

fotók: Medve Ferenc

Folytatás az 1. oldalról
A polgármester szerint van egy nagyon fontos közös tulajdonság Szent László és a székelyhídi önkormányzat között: minden követ megmozgat, hogy otthont teremtsen az övéinek – utalva ezzel a jövőbeni munkahely- és otthonteremtő beruházásokra, amik Székelyhídon meg fognak valósulni. Ennek apropóján a polgármester külön köszöntötte a megjelent befektetőket, akik Svájcból és Dubajból érkeztek. Üdvözölte a németországi Baden-Württemberg tarománybeli testvérváros, Grenzach-Wyhlen küldöttségét is. Elmondta, a bál az ő jelenlétüknek hála nemzetközi árnyalatot kapott ez évben.

A beszédet követően a Gyermek Jézus-otthon népi ünneplő ruhába bújt, ügyesen felsorakozott gyermekeinek éneke következett. A gyerekek felemelő előadásában a *Valahol Európában* musical *A zene az kell* című dalát hallhatták a nyitott szívvel fülélők és a *Szeretet nem fogy el sosem* kezdetű dalt, amely Csaba testvér születésnapjára fordult át.

Megtáncoltatták a Tini Dance Center tagjai a meghívott vendégeket

milyen fontos az Úr felé közeledve élni, hogy vissza kell térni a Szent István és Szent László által is oly szenvedélyesen védelt keresztényi értékrendhez, magatartáshoz és ebben egységet alkotva megmaradni.

Szabó Ödön, az RMDSZ Bihar megyei parlamenti képviselője kihangsúlyozta, milyen jósággal

gatlanait nem hagyták veszni, hanem nemes cél érdekében ajánlották a Dévai Szent Ferenc Alapítvány gyermekotthon-hálózatának, hogy nemzetünk, kultúránk jövőjét jelentő, csodálatos gyermekeket mentsenek meg méltatlan életkörülményeikből.

A gyermekek jövőjének egyengetéséhez kapcsolódott Bőjte Csaba ferences szerzetes is, aki elmesélte a vendégeknek, milyen döbbenetes börtönstatisztikákkal szembesült utazásai, látogatásai során. Beszélgetésekből és egy kevés általa végzett kutatásból kiderült számára, hogy több tízezer ember töltötte az elmúlt karácsonyt rácsok mögött Magyarországon és hazánkban egyaránt, és hogy a bebörtönzött személyek átlag iskolázottsága nem több mint hat osztály. Éppen ezért kiemelte, milyen fontos nemzetünk gyermekeinek iskoláztatására odafigyelni, gondoskodni arról, hogy legyen fiataljaink kezében szakma, oklevél, végzettség, amivel munkálkodhatnak, megélnék, és nem vesznek el a világ bűnös forgatagában. Végezetül mindezért, kultúránkért és nemzetünkért a *Himnusz* eléneklésével imádkoztak több mint kétszázan.

Az Eperjes Károly színművész és Bőjte Csaba szerzetes kíséretében érkező gyermekeket Bérés Csaba polgármester köszöntötte

Vissza a keresztény értékrendhez

Az est kulturális fővédnöke, Eperjes Károly, a közsímsert magyarországi színművész folytatta a nyitóbeszédet. Mint jelezte, Csaba testvér telefonos meghívására egyből igent mondott. Köszöntő beszéde, melyet versidézetekkel, rövid szavazásokkal tarkított, abból a gondolatból indult ki, hogy „Isten nélkül nincs kultúra, csak az evolúció halála” – hiszen gondoljunk csak nemzeti himnuszunkra: „nem azt imádkozzuk, hogy Marx, Engels (...) áldd meg a magyart, hanem azt, hogy »Isten, áldd meg a magyart«”. Gondolkodásra készítette minden hallgatót a színművész eszmefuttatása arról, hogy

és találékonyssággal élt most már több magyar település önkormányzata is (például Székelyhíd, Nagyszalonta), amikor elhagyott, céltalan ürességben álló in-

Mindenki táncra perdült

A tartalmas nyitóbeszéd után a nyitó táncok következtek. Eddigi éveken már láthatták a bálozók

a múzeum kövén a táncos párt és táncos csapatot is, akik ezúttal újra felpezsdítették a hangulatot a szórakozásnak engedve teret. Természetesen Szilágyi Cynthia és Ianc Sebastian többszörös díjnyertes párról van szó, és a mél-

Bevételi rekordot döntött az idei jótékonysági aukció

tán híres Tini Dance Center csapatáról. A tehetség és mutatványok mellett nagy meglepetéssel szolgált az is, hogy a táncműsor befejeztével minden megjelent táncos felkért egy meghívottat a bál vendégek közül. Így táncra perdült fővédnök, képviselő feleség, polgármester, igazgató és több közéleti személyiség, akik megtisztelték jelenlétükkel a rendezvényt. A bált tehát hivatalosan is megkezdődött, kilenc óra tájban mindenki helyet foglalhatott és elkezdhetett vacsorázni az ínycsiklandó hidegtálakból, majd később az illatozó főételekből, amelyeket a vendégek ez alkalommal is a debreceni Ász Party Szerviznek köszönhettek.

Az est vezénlyését konferansziéként Fekete Katalin bonyolította, a székelyhídi önkormányzat munkatársa, akinek már számtalan tapasztalata van ezen a téren. Így részben neki köszönhető az is, hogy az általa vezetett árverés az idei bálon sokkal pergősebb volt és izgalmasabb, mint az előzőekben. Az aukción tizenhat művészeti alkotást (festményeket, életfát, faragott, gravírozott tár-

gyakat) bocsátottak árverésre, az ebből befolyt összeget pedig a szervezők a Dévai Szent Ferenc Alapítvány által működtetett székelyhídi Gyermek Jézus-otthonnak adományozták. Az idei összeggel rekordot döntöttek a licitálók, 23 500 lej gyűlt össze, amely a gyermekek és az otthon javait hivatott szolgálni.

A magyar kultúra napi jótékonysági bál színvonalát tovább emelte Sebestyén Andrea, a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Színházművészeti és Televíziós Karának másodéves hallgatója, aki a bált megelőző péntek esti kultúrcukrászdában énekelt dalokhoz képest ezúttal teljesen más vizekre vitte a vendégeket, hatalmas sikerrel énekelve musical-, opera-, filmmusicalrészleteket.

Az est folyamán a bál hagyományt tisztelve bálkirálynőt és két udvarhölgyet is választott egy titkos zsűri, az idei udvarhölgyek székelyhídiak: Nagy Erzsébet és Erdei Enikő, bálkirálynőnek pe-

dig Hajas-Schmotzer Anettet választották, aki Monospetriából érkezett a bálba – mit sem sejtve.

A rendezvény ideje alatt a serény fiatalok folyamatosan árulták a tombolókat, amelyeket a bál legszebbjeinek kiválasztása után ki is sorsoltak a szervezők a bálkirálynő szerencsét ígérő segédletével. A tombolasorsolás fődjája egy hajdúszoboszlói háromnapos wellnesshétvége volt, emellett értékes vásárlási utalványok és ajándékcsomagok találtak gazdára a est folyamán, amelyeket helyi vállalkozások ajánlottak fel a bál alkalmából.

Mint ahogyan azt más társasági rendezvényekről tudjuk, jó hangulat nincs minőségi zene nélkül, és ha a kluboknak lehet állandó lemezlovasuk, azt is kijelenthetjük, hogy a magyar kultúra napi jótékonysági bál állandó zenekara most már a President Együttes, akik jól ismerik a bálozókat és tudják, melyik idősávbán mire vágyik a táncparkett népe. E kilencedik alkalommal sem történt ez másként, a mulatság ezúttal is hajnalig tartott.

A.T., B.O.

Hajas-Schmotzer Anett bálkirálynő (középen) és udvarhölgyei

Stabilitás és folytonosság

Évértékelő interjú a sikerekről, gondokról és tervekről Béres Csaba polgármesterrel

fotók: Medve Ferenc

A 2017-es esztendő új reményekkel kecsegtet bennünket. A Bihar megyei embereket különösképpen, hisz magyar nemzeti-ségű vezető került a megye élére. A 2016-os helyhatósági választások során Béres Csaba polgármesternek újabb négy évre bizalmat szavazott a lakosság. Ez stabilitást és folytonosságot jelent a Székelyhídon és a hozzá tartozó falvakban lakók számára. Az elmúlt év történéseiről, valamint az idei év várható megvalósításairól kérdeztük az előljárót.

– Két választást is tartottak az elmúlt esztendőben. A parlamenti voksoláson a magyar érdekképviselet várakozáson felül teljesített. Ön pedig helyi szinten számít rekordernek, hisz az első olyan polgármester, akít háromszor egymás után megválasztottak a város élére. A választásokkal járó „hercehurca” mennyire veszi el az energiát, vonja el a figyelmet a közügyek intézésétől?

– Nagyon. Sajnos ez egy romániai betegség, de talán mondható világjelenségnek is, hogy amikor választási év van, akkor a voksolást megelőző és az azt követő hónapokban a rendszeren belüli alkalmazottak nem tudnak teljes értékű munkát végezni. Ez leginkább parlamenti választásokra érvényes, amikor kormányváltás következik be. A legutóbbi helyhatósági választásokról elmondhatom, hogy bár sokan morgolódtak miatta, de a kampányra fordítható összeg korlátozása

amit az önkormányzatnak sikerült elérnie.

– Sikerként éltük meg a nagykereskedelmi 1-es számú szakközépiskola felújításának befejezését. Ha csak elhaladunk az épületkomplexum előtt, szemet gyönyörködtető látvány fogad, a belső tér kiépítése hasonló büszkeséggel tölt el. Persze ezúttal is akadtak szkeptikusok, akik nem hittek a sikerben. Mostantól a felszerelések, a kisegítő eszközök beszerzésére kell koncentrálnunk.

Siker fedőnév alá sorolható az a nyertes európai uniós pályázatunk is, amely mezőgazdasági utak építését finanszírozza Székelyhíd és Csokaly között, valamint a Horó (*Székelyhídtől északra található külterület – szerk. megj.*) rácsatlakoztatását a városi úthálózatra. Ez megközelítőleg összességében tíz kilométer kövezett utat jelent, a munkálatok értéke pedig 640 ezer euró. A pályázati kiírás egyik feltétele volt, hogy a mezőgazdasági utak

elképzelésünket valóra váltanunk. A negatívumok egy hibás országos struktúra következményei, amivel szemben az önkormányzatok tehetetlenek. Ide sorolható például a szennyvíz- és az ivóvízhálózat fejlesztése. Ezen a területen Románia siralmas képet mutat, az Érmelléken is sok helyen stagnálnak a kivitelezések. Sajnos nekünk sem sikerült még kipipálnunk ezt a tervezetet. Hiába volt érvényes szerződés a zsebünkben, pénz nélkül nem tudtunk továbblépni.

– Polgármester úr, meggyőződésem, hogy az Ön által említetteknek kívül több eredmény kívánkozik felmutatásra.

– Mielőtt észrevételére reagálnék, had mondjam el még egy fájdalmamat: a kisvárosok olyan faramuci helyzetben vannak, hogy nem tudnak vidékfejlesztési pályázatokat lehívni, például aszfaltozásra. A nagyvárosokkal szemben pedig esélytelenek vagyunk, amikor az önrész biztosítása előfeltétel. Ezt számtalan helyen elmondtam már, parlamenti képviselőink, szenátoraink továbbbítták is álláspontomat az illetékesek felé. A nehézségek ellenére helyi költségvetésből sikerült két kilométer hosszúságú felületre aszfaltot teríteni. Elkészítettük Székelyhíd, Csokaly, Érolaszin és Érköbölkútnak az úthálózatához szükséges felméréseket, a hatástanul-

mány összeállítása következik, a technikai terv előkészítése az aszfaltozásra. A székelyhídi református templom és az ifjúsági központ felújítása soron következő feladat, amit az önkormányzat egy jelentősebb pénzösszeggel támogat. A római kato-

december 20-án újabb dokumentációt iktattam Bukarestben. **– A megvalósítások és az eredmények felsorolásával átcsapódtunk a tervek világába...**

– Igen, mert ezek nagy része egy folyamat, amit elkezdünk, és ebben az évben folytatni fogunk. 2017-ben a befejezésig kell eljutnia az ivóvíz- és szennyvízhálózat kiépítésének úgy a városban, mint falvainkban. A csatornázást követően következhet az aszfaltozás Székelyhídon, Érolasziban, Érköbölkúton és Csokalyon. Mintegy 60–65 kilométer utcahosszról van szó.

Hosszú háttér munka után körvonalazódik egy lakópark megépítése is, ami 110–120 lakást, 60 szobás szállodát, hat tömbházat, gyógyászati központot, vendéglőt, bevásárlóközpontot, játszótérrel és egyebeket foglal magába. A befektető már meg is vásárolt egy tizennégy hektáros területet a tervezett lakópark részére. Azt kértem a tulajdonostól, hogy helyi kisvállalkozókat bízjon meg a kivitelezéssel. Ez bizony új munkahelyeket fog generálni.

Csökkenyi a város kiadásait a biomassza-erőmű

számtalan nem etikus kampányelem kiszorítását vonta maga után. És ez mindenképpen jó dolog. A nagy „háborúk” ezúttal az elektronikus médián keresztül zajlottak, főként a Facebook közösségi oldal vált a csatározások színterévé. Szerencsére az idősebb nemzedéket nem lehetett ilyen módon fertőzni. A nagy hitetők, az alaptalanul vádaskodók, azóta eltűntek a nagy ígéreteikkel együtt. Akadtak olyan jelöltek is, akik az elemi etikai szabályokat is igyekeztek felrúgni.

– A mondás szerint, amíg a kutya ugat, addig a karaván halad. A választások óta eltelt elég sok idő, a csaholások is elmaradoztak, és remélhetőleg a karaván jó irányba halad tovább. De még mielőtt a közeli és távoli célokról beszélgetnénk, kérem, értékelje az eddig megtett utat, beszéljen a megvalósításokról, azokról az eredményekről,

legalább egy magánvállalkozó tanyáját, telephelyét is érintsék, kijáratot biztosítva az úthálózati rendszerre. Ezért egy rövid útszakasz megépítésével ezt a követelményt is teljesíteni fogjuk. El kell mondanunk, hogy tőlünk független, objektív okok miatt nem sikerült minden tervünket,

Megszépül a városközpont, az iskolaépület is megújul

A művelődési ház felújítása során következő feladat

likusok istenházának a felújítási terve is túl van az első adminisztratív elbíráláson. Segítségünkkel a temetőkeret is sikerült körberakítani. A baptista gyülekezetben az elmúlt évben ünnepelték megalakulásuk 120 éves évfordulóját. Róluk sem feledkeztünk meg, a jubileum alkalmából megajándékoztuk őket.

Sikerült Székelyhídra lobbizni a biomassza-erőmű megépítését, ez egy közel hatmillió eurós beruházás. A próbabeüzemelés már megtörtént, az erőmű fogja a város összes állami intézményeinek a villanyellátását és a közvilágítást biztosítani. További egy hektár területet juttattunk a létesítménynek, ahol a termelés során visszamaradt masszát virágfölddé alakító üzem fog létesülni.

Sokunk fájdalma a művelődési ház állapota, amit többszöri próbálkozás ellenére sem sikerült felújítani. Először a gazdasági válság, máskor pedig a kormányválság vagy éppen az RMDSZ kormánykivülisége miatt napoltak el kezdeményezésünket. De nem adtuk fel, alig egy hónapja,

Képbe került egy másik cég is, ők elektromos autót összeszerelő üzemet, valamint tesztpályát létesítenének a városban.

Igyekszünk a településünk fejlődését szolgáló minden pályázatot megcsípni. Ilymódon újítjuk fel a városközpontban lévő iskola épületét, a városházát, a régi papírgyárat, a felsővárosban pedig az idősek napközijét szándékozzunk megnyitni. A kastélypark felújítása, illetve az ottani alagútrendszer felújítása turisztávlányossággá válhat. Ez utóbiban akár kiállításokat is szervezhetnénk. Nagy reményeket fűzök a civil szférához is, az Ér Hangja Egyesület, a Pro Székelyhíd Egyesület és az Ér Környezetvédelmi Egyesület sikeresen működnek.

Tisztában vagyok velem, hogy nagy feladatok előtt állunk, de én optimista és lokálpatrióta ember vagyok, bízok a sikerben. Ha valami mégsem valósul meg első nekifutásra, akkor sem fogjuk feladni. Újrakezdjük, és akkor sikerülni fog.

D. Mészáros Elek

Tüzelősegély a rászorulóknak

Brikettet és tüzfát kaptak a legszegényebbek a városvezető kezdeményezésére

A tél mindig fokozott megpróbáltatást jelent a legszegényebbek számára. Ha pedig a levegő az átlagnál jobban lehül, akkor teljesen védtelenné válnak.

Székelyhídon is többen kerültek lehetetlen helyzetbe, olyanok, akik pénz híján tüzelő és villanyáram nélkül kell szembenézniük szélsőségesen hideg téllal. Eből kiindulva Béres Csaba polgármester január 11-re sürgősségi tanácsulást hívott össze, melynek egy napirendi pontja a lehető legrövidebb időn belül segítséget nyújtani a rászoruló családoknak és egyedülálló személyeknek.

Már a határozattervezet vitájánál kiderült, hogy valamennyi tanácsos egyet ért a javaslattal. Rövid elemzés és a fogalmak tisztázása után a helyi tanács egységesen arra szavazott, hogy a legszegényebb családok számára napi 10 kg brikettet vagy 20 kg tüzfát biztosítsanak, amíg ezt a rendkívüli hideg időjárás indokolja. A jogosultságot gyorsított szociális felmérés alapján döntenek el az önkormányzat szociális osztályának dolgozói.

A tanácsülés idejére már 184 rászoruló családot vettek nyilvántartásba a szociális

osztály dolgozói az egyházi vezetők és a tanácsosok segítségével. Ugyanakkor a világhálón, illetve a helyi médiában is közzétettek egy felhívást, hogy

Téli havazásban folyt a brikettosztás Béres Csaba irányításával

sürgősen értesítse a hivatalt, akinek tudomása van Székelyhídon, illetve a hozzá tartozó falvakban olyan egyedülálló, idős vagy beteg személyről, akinek

nincs tüzelője, nincs pénze tüzfára, vagy éppenséggel van tüzelője, csak idős kora, esetleg betegsége miatt nem tudja azt felválni, behordani, nem tudja ellátni magát a hideg téllal. Ennek köszönhetően is sok rászoruló szerzett tudomást az önkormányzat.

A megérkezett brikettet a polgármester jelenlétében az önkormányzat dolgozói osztották ki.

Hasonló indíttatású akció keretében felhívást intéztek a lakossághoz, hogy aki nek van otthon fölösleges, de használható meleg takarója, téli ruházata, illetve tüzfája, az hozza el a múzeum épületébe, ahol az önkormányzat munkatársai átveszik azt, de kértek segítséget a nagyváradi Caritas Catolica Egyesülettől is. Az önkormányzat munkatársai a segélycsomagokat szintén eljuttatják a rászorulókhhoz. Az akciót mindaddig folytatni fogják, amíg ezt az időjárás indokolja teszi.

A mai világban nagyon fontos, hogy figyeljünk oda egymásra, fogjunk össze és ne hagyjuk magukra a rászorulókat. Székelyhídon ez megtörtént!

Típonut Tibor

Fagyos hangulat a termálvízfűtésű ingatlanokban

A nagy hideggel szemben nem tudta felvenni a versenyt a hőszolgáltató

A 2017-es év hozott a mindennapjainkat befolyásoló meglepetéseket, mind közül legérzékenyebben egyértelműen a mínusz tíz fok alá hosszabb időre lesüllyedt hőmérséklet volt. Nagyjából január ötödikén sújtott le térségünkre némi téli csapadék után a kutyahideg, pontosabban a -10 Celsius-fok körüli hőmérsékleti szellet abból a kontinentális, részben szibériai hideg levegőáradatból, ami a finn fővárosban, Helsinkiben például -22 Celsius-fokra állította a higanyszálakat, a horvát Adrián pedig 180-200 km/órás, 0 Celsius-fokos szelet idézett (a meteorológiai szolgálat adatai szerint).

A hirtelen érkezett, térségünkben évek óta nem tapasztalt fagyos időre adható válaszként mindenki hamar megélezte a baltákat vagy utántöltötte a láncfűrész, akik azonban geotermális vízzel működő fűtésrendszerrel rendelkeznek, legyintve feljebb tekerék a hőszabályozókat a háztartásokban. Pár nap után azonban ez már nem volt elég. Január 9-én, hétfőn a városban járva-kelve egyre a felháborodás hangjaiba botlottunk. Nem csak a háztartásokban volt ugyanis kellemetlen a hőmérséklet, de a hasonló fűtésrendszerrel rendelkező közintézményekben is. Az óvó- és tanító nének utolsó pillanatokban vagy azután tudták csak értesíteni a szülőket, hogy a gyermekek egészsége nincs biztonságban, a termekben, helyenként tíz fokot mutatott a hőmérő. Szerkesztőségünkhöz is eljutott több kíváncsi, okfejtési próbáló érdeklődő kérdés, melyeket továbbítottunk a nagyváradi székhelyű Transgex cégnek, amely elméletben és

gyakorlatban is szerződött a fogyasztókkal (önkormányzat, iskoláink, magánszemélyek stb.) és ily módon felelős a fűtés szolgáltatását a megfelelő módon elvégezni. Válaszuk a szolgáltatás nem megfelelő működéséért a következőkben olvasható.

Székelyhíd város adminisztratív területén a Transgex összesen hét geotermális szondával rendelkezik. Ezekből hárommal biztosítják a városban élő fogyasztóknak a fűtést. Egy ilyen szonda hozama 15 liter 80° C-s termálvizet jelent másodpercenként. A 2015-ös évben 221 kliens közel 28 ezer köbméter termálvizet használt fel a fűtendő helyiségekben, míg az elmúlt évben összesen 242 fogyasztó élvezte a három szonda működésének előnyeit, elfogyasztva több mint 30 ezer köbméter termálvizet. Ezekben az években, 2016 decemberével bezárólag a Trans-

gex cég semmilyen panaszt nem kapott a fogyasztók részéről a fűtésrendszerek működésével kapcsolatban, még úgy sem, hogy 2015 decemberének átlaghőmérséklete alacsonyabb volt a tavalyi decemberünkhöz képest. Ahogy viszont azt már a cikk elején jeleztem, 2017 teljesen másként alakult. A Transgex statisztikái január hatodikára datálják a jelentős hőmérsékleti változást, amikor a téli átlaghőmérséklet alá mentek a higanyszálak. Ez egész egyszerűen akkora termálvízhiányt hozott létre, amit a három használt szonda nem tud teljesíteni.

Kérdésünkre, hogy a lakosok mit tehetnek ilyen esetekben, a cég referense, Miron Sferle azt javasolta, hogy első sorban mindenki bizonyosodjon meg róla, hogy fűtésrendszere megfelelő karbantartásban részesül. Időnként ajánlott korszerűsíteni a be-

Medve Ferenc

A hét geotermális szonda egyike

rendezéseket, periodikusan tisztítani a hőcserélőket, szellőztetni és tisztítani a fűtőtesteket, maximalizálni a hőszigetelő felületeket. Továbbá otthonainkat azzal tehetjük biztosan, tartósan melegebbé, ha a termálvízen kívül más kimeríthetetlen vagy megújuló energiaforrások felhasználását iktatjuk be a háztartásunkba vagy ha megfelelő módon szigeteljük házunkat, lakásunkat.

A kapott írásbeli válasz végén említést tesz a referens a már elhíresült és „elszabadult” termálvíz áradatról is, amit az arra járók a D19-es, Magyarországra vezető műúton haladva a közelben elterülő mezőn télen-nyáron gőzölgőni látnak. A referens tájékoztatja az érdekelteket, hogy a Transgex már letett egy koncesszióba helyezési kérést az Ásványi Erőforrások Nemzeti Ügynökségéhez (Agencia Națională pentru Resurse Minerale – ANRM) a meghibásodott szondát illetően. Ugyanakkor tavaly decemberben már be is szereztek a szükséges új szivattyúberendezést és belátható időn belül közbe fognak lépni a kellő javításokkal a termálvízvesztés leállítására érdekében. Ami pedig a fogyasztók ellátást illeti, már megtörtént az elosztó rendszer hálózatának kiegyensúlyozása az ellátás egységesítésének érdekében.

Szintén a meteorológusok előrejelzései szerint a hidegrázás még legalább január végéig mindennapjaink szerves része marad, addig is figyeljük az újabb Transgex által kiadott nyilatkozatokat és tájékoztatjuk olvasóinkat, nézőinket, hallgatóinkat.

Bíró Orsolya

Városunkban a Bethlehemi csillagok

Az elmúlt év karácsonya előtt Székelyhídra látogatott a margitai Horváth János Elméleti Líceum Betlehemi csillagok nevű műkedvelő csoportja. Egy ma már eltűnőben lévő régi szép népszokást, a „betlehemezést” vagy „csillagosok” járását, viszi tovább a tanulók egy csoportja Bordás Mária vallásnámó vezetésével. Ők a Betlehemi csillagok, akik évről-évre magukra öltik az angyalok, pásztorok, napkeleti bölcsek, Szűz Mária, Szent József szerepét, és előadják a Jézus születéséről szóló bibliai történetet.

Öt éve csatlakoztak az Európai Magyar Fiatalokért Alapítvány Székely kapuk, zöld kapuk nemzetközi programjához. Azóta járják az Érmelléket mindig megújuló betlehemes előadásukkal.

A VIII–XI. osztályosokból álló csapat tagjai kivettek részüket a jelmez elkészítésében, a hangszeres kíséret és a pástortánc koreográfiájának összeállításában. Magukénak érzik ezt a tevékenységet vidám, együtt gondolkodó, egymást segítő közösséggé formálódtak általa. Jártak óvodákban, kisiskolásoknál, köszöntöttek polgármesteri hivatalokban, idősek otthonában, gyermekotthonban, magáncégnél, karácsonyi vásárbán.

Ügyes játékokkal beolták magukat a székelyhídi közönség szívébe is. Céljuk az örömszerzésen túl, hogy megszeretessék a fiatalokkal ezt a régi népszokást, amely a hagyományörzésen túlmutatva a keresztény értékekre is ráirányítja a figyelmet.

Típonut Tibor

Szasztok Pajtikák!

Elmúlt Karácsony, csonkig égetek a gyertyák, lassan eloszlik szobánkból a fenyőillat. De megmarad az öröm és a szeretet! Gondolom, volt nagy öröm ajándékbontáskor! Én is kaptam ajándékot, de legjobban szép rajzaitoknak és a negyedikesek verseinek örültem! Elbúcsúztattuk az óévet, és ígéretekkel, tervekkel köszöntöttük az új esztendőt.

De valami azért hiányzik... Ugye? A hó!!! Rajzaitokból látom, hogy Ti is nagyon várjátok. (Fura is lenne, ha ugyanúgy vin-

nénk fel a szánkót a padlásra, mint ahogyan lehoztuk!) Na de „a remény hal meg utoljára”! Biztos nem feledkeznek meg rólunk Télapó, megrázza fölöttünk is szakállát, és fehérre varázsolja a tájat. Addig is olvasgassátok Kányádi Sándor versét!

Van egy jó hírem is: lassan közeleg a FARSANG! Az lesz még az igazi móka, nevetés! Tervegessétek a jelmezeiteket, az álcákat! Örülnek, ha nekem is elküldenétek.

Cupp mindenkinek!

Kópé

Betemetett a nagy hó

Betemetett a nagy hó erdőt, mezőt, rétet.
Minden, mint a nagymama baja, hófehér lett.
Minden, mint a nagypapa bajsa, hófehér lett, csak a fekete gerinc maradt feketenek.

Kányádi Sándor

Itt a Karácsony

Közeleg a Karácsony, készülődik családom, sütöm már a kalácsom.
Itt a Karácsony, kisült már a kalácsom.
Finom lett a kalácsom, imádom a családom!

Balogh Krisztina,
IV. B osztály

Medve Dominik, I. step by step osztály

Pop Regina, I. B osztály

Böszörményi András, előkészítő step by step o.

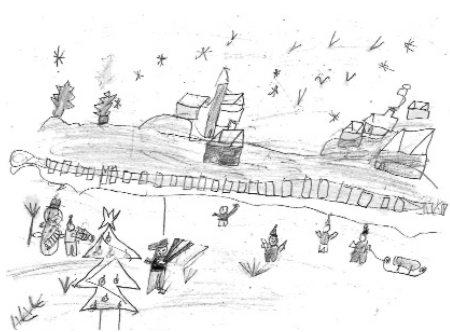
Itt a tél, jaj de jó

Itt a tél, jaj de jó,
Gyűrjük a sok hógolyót,
Azzal sokat csatázunk,
S nagyon boldogok vagyunk.

Itt a tél, jaj de jó,
Közel már a Karácsony,
Karácsonykor sok a hó,
Ez mind nagyon jó!

Itt a tél, jaj de jó,
Jön már a Télapó,
Hozza a sok ajándékot,
Én pedig boldog új évet kívánok!

Egeresi Bálint Denisz,
IV. B osztály

Sorbán József, I. step by step osztály

Sana Márk, I. step by step osztály

Angyal Vivien, IV. B osztály

Kovács Vivien, I. step by step osztály

Krisztián, II. E osztály

Kalló Arven, előkészítő step by step o.

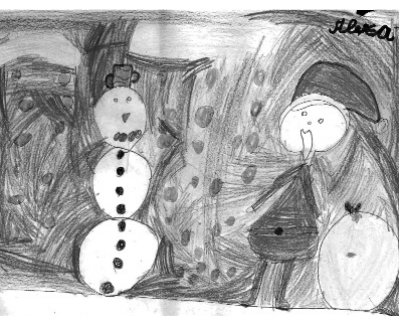
Varga Dóra, I. D osztály

Magyarai Krisztina, előkészítő B o.

Ormós Alexandra, II. C osztály

Szeges Alexa, I. B osztály

Balogh Bernadett,
előkészítő B osztály

Szamos Zsófia,
előkészítő step by step o.

Hamza Laura, I. B o.

Korom Anna, IV. B osztály

Milóty Ilona, I. B osztály

Murguly Tanki László, II. C o.

Tóti Denisz, II. B osztály

Modern fűtést a régi templomba

Infracolmas technológiával melegítik fel a hegyközszenmiklósi istenházát

Árus László Csongor

Már a karácsonyi istentisztelet alkalmával is meg lett említve a hegyközszenmiklósi református gyülekezetben, hogy remélhetőleg ajándékot kapunk a Jézuskától, ám hogy mindez már meg is valósul január 8-ra, abban nem sokan mertünk hinni. Az aznapi istentiszteleten ugyanis már infás padfűtés fogadta a híveket.

A részletekről Árus László Csongor helyi lelképásztortól a következőket tudtuk meg: a templomfűtés régi álma volt a gyülekezetnek, de ennek megvalósításában sokáig csak reménykedtek. A helyi termálstrandnak köszönhetően az idei költségvetés már lehetővé tette, hogy érdemben is tudjanak foglalkozni ezzel a feladattal, valamint az RMDSZ részéről is ígéret érkezett, hogy támogatni tudják ezt a tervet.

Következő lépésben templomfűtéssel foglalkozó cégeket kerestek meg Nagyváradon, Csíkszeredában, Magyarországon, valamint Ausztriában, árajánlatot kérve erre a munkára. A 8–10 ezer euróra taksált költségek helyett egy 20 000 lejes csíkszeredai árajánlatot fogadtak el, már csak azért is, mert a cég a munka elvégzését há-

rom-négy nap alatt vállalta, valamint ebben az összegben benne volt a felméréstől az átadásig minden költség. A két ünnep között a cég emberei kijöttek, felmérték a munkateret. Január 4-én elkezdtek a munkálatokat, és másnap estére már a rendszert felszerelték, beüzemelték.

A templom méreteit és légtérét is figyelembe véve világos volt, hogy hagyományos fűtéssel csak a mennyezet szintjén lehetne elérni érezhető javulást, azt is hatalmas beszerelési és üzemeltetési költségekkel. Így jött be a képbe az infracolmas fűtés, mint elérhető alternatíva. Ez azt jelenti, hogy a padokra felhelyeztek egy infracolmat (méterenkénti 160 W-os fogyasztással) amire kárpittal bevont hőálló szivacsréteg került.

Ezt elegendő istentisztelet előtt fél órával bekapcsolni, és mire a hívek érkeznek, a padok 30 fokra elő vannak melegítve. Ha figyelembe vesszük, hogy 32 darab 3,15 m-es pad, nyolc darab 2,15 m-es pad, a másfél méteres papi szék, valamint a kántori szék van fűtve, akkor az egy istentisztelet alatti 6 lejes fűtési költség egész barátságos ár.

A fűtési rendszer öt tömbre van felosztva, mindegyik külön kapcsolható és ve-

Az infracolmas fűtéssel harminc Celsius-fokra melegednek az ülőbelyek

zérhető. A 8 kW-os összteljesítmény lehetővé teszi a monofázisról való működtetést is. Vegyük figyelembe azt is, hogy műemlék templomoknál hagyományos fűtési rendszer beszerelése nem megengedett.

Bár már van néhány környező templomban fűtés beszerelve, még sok település nem büszkélkedhet ehhez hasonlóval, így ez is követendő/követhető példa lehet az Érmelléken.

Béres Imre

Újjáéledő népszokás a betlehemezés

Öt ország fiataljai csatlakoztak a kezdeményezéshez

A bethlehemes csoportok népes táborában egyre többen vannak a Kárpát-medencében

A karácsonyi ünnepkör legkedvesebb népi dramatikus játéka a betlehemezés. Már a török hódoltság idejéből ismerünk írásos feljegyzéseket. 1416-ban Luxemburgi Zsigmond udvarában már jártak betlehemezők. A magyarországi Európai Magyar Fiatalokért Alapítvány (EMF) 1998-tól kezdődően szervez városi és regionális szinten betlehemes találkozót külföldi partnerszervezetek támogatásával. Ez a program később egy országos, illetve a Kárpát-medencét mozgósító pályázattá nőtte ki magát, Székely kapuk, zöld kapuk címszó alatt, amelynek célja a betlehemezés szép hagyományának újrateremtése, hogy belátható időn belül több tízezer betlehemező verseljen, énekeljen és táncoljon újra karácsonytól vízkeresztig.

Az alapítvány minden év szeptemberében pályázatot hirdet azok számára, akik szeretnék továbbvinni környezetükben Jézus születésének örömhírét, felekezettől, nemzetiségtől függetlenül. A pályázat iskolákat, egyházi intézményeket, civil szervezeteket szólít meg, hogy csatlakozzanak a már betlehemezők népes táborához. Tizenegy fős csapatok jelentkezhetnek, 9–15 éves korhatárral. Első lépésként egy derűs, néprajzilag értékes betlehemes játék megtanulása a feladat, előnyben részesítve az ősi dallamokat, az izes népi nyelvet vagy az ezekből ihletett feldolgozásokat, a néptáncos, hangszeres betéteket. A betlehemes játékot december folyamán a csapat környezetében több helyen be kell

mutatni. A munkáról minden csapat, betlehemes „naplót” vezet, amit el kell postázni az alapítványhoz. A kuratórium tagjai pontozzák a beérkezett naplókat. A programban jelenleg öt ország – Magyarország, Románia, Ukrajna, Szerbia és Szlovákia – csapatai vesznek részt.

A pályázatnak számos előnye van: a betlehemezés hagyományát népszerűsíti, jelentős közösségkövető erővel bír, és nem utolsósorban a betlehemes játék csoportjai jutalomban részesülnek.

A pályázatnak humanitárius dimenziót ad, hogy a betlehemezés során gyűjtött adományokat segélyszervezeteknek, szegénykonyháknak ajánlják fel. Az EMF Alapítvány az Afrikáért Alapítvány közvetítésével egy kongói iskola fenntartásához és számos afrikai kisgyermek taníttatásához is hozzájárul. Egyházi közösségek is csatlakoztak a felhívásra, és nagyon szép sikereket értek el. Romániából tizenkét megye területén folyik betlehemezés az alapítvány égisze alatt. Az említett megyék közül Bihar is kiemelkedő helyen áll, hiszen számos csapattal jelentkezett és ért el dicséretre méltó eredményeket. Reméljük, hogy ezek a csapatok újabb csapatokat szerveznek majd be a nemes cél érdekében.

A pályázni kívánók a következő címen jelentkezhetnek: ibylumi@yahoo.com (Sebesi Ibolya), kallaykarolina@freemail.hu (Kállay Karolina).

Kállay Karolina, Sebesi Ibolya, Barta Imre

Tanácsülések dömpingje

Nem kevesebb mint három alkalommal ült össze az évváltozás időszakában, rövid két hét alatt a székelyhídi helyi tanács.

A tavalyi utolsó, december 28-i gyűlésen először a 2017-es évre vonatkozó adókat és illetékeket szavazták meg. Valamennyien egyetértettek azzal, hogy az új adótörvény miatt megnövekedett adóterheket a lehető legkisebbre csökkentésük.

Három megüresedett ANL-lakás kiutalásáról is döntöttek. Mivel harminc jelentkező vár lakásra, a törvényben meghatározott pontrendszer alapján a három legtöbb ponttal rendelkező listavezető kapja meg a szabad lakrészeket. Erről egyhangúan döntöttek a tanácsosok.

Ezt követően tíz, az egyházakra vonatkozó határozattervezetet együtt tárgyaltak. Mint minden évben, a városban és a környező falvakban működő egyházak kérték, hogy a tanács biztosítson számukra adókedvezményt, illetve -mentességet. Az új adótörvény miatt minimálisra csökkent az elengedhető adók aránya, de amit el lehet engedni, arra mindannyian rábólintottak. Keresik a törvényes keretet az egyházak további támogatásához.

Egyhangúlag és vita nélkül döntöttek egy Hegyközszenmiklós határában lévő 0,66 hektáros terület megvásárlásáról, ahová áradások elleni védőgátat építenek.

Nem sokat pihentek a helyi képviselők az újév elején sem, hiszen két rendkívüli találkozón foglalkoztak aktuális kérdésekkel.

A január 9-i ülés napirendjén három fontos határozattervezet szerepelt. Elsőként a 2016-os év költségvetését zárták le, majd arról döntöttek, hogy a tavalyi év költségvetési többletét felhasználhassák, amíg lesz idei bevétel. Utolsóként arról szavaztak, hogy a székelyhídi iskolahálózat ugyanolyan formában működjön tovább, mint az előző évben.

Két nappal később, január 11-én, szerdán a rendkívüli hideg időjárás miatt sürgősséggel összehívott tanácsülésen egyetlen napirendi pontról döntöttek, mégpedig arról, hogy a legnehezebb helyzetben lévő, rászoruló családokat gyorsított szociális felmérés alapján tüzelőanyaggal támogatják.

Tiponut, Tibor

Az ÉR tv minden
pénteken este 20
órai kezdettel a

www.erhangja.ro/tv
honlapon új adással

jelentkezik, amely keddenként este 20 órától
megtekinthető a Briximp kábelszolgáltató
apróhirdetési csatornáján is. Nézzetek bennünket!

„Még ma is hiszek a mesékben...”

Erdei Ferenc mindig tanító szeretett volna lenni, édesapja nyomdokain járva

Tanító bácsik. Mindig kuriózumként figyeltem azokat a fiúkat, férfiakat, akik tanítói pályát választottak maguknak. Persze titkon kicsit vágytam is arra, hogy nekem is legyen egy tanító bácsim. Bár az álmom nem vált valóra, de ha gyerekként nem is, felnőttként lett ilyen kollégám, Erdei Ferenc, akinek a munkáját nagyra értékelem és akit mindannyian csak Feri tanító bácsiként ismerünk.

– Milyen gyerek volt?

– Olyan voltam, mint bármelyik egészséges eszű gyerek, benne voltam minden mókában. A templomtérén nőttem fel. Vakációkban napfelkeltétől napnyugtáig kint rúgtuk a fiúkkal a labdát, de volt, hogy elváltuk a gátat elárasztva a vágóhíd melletti legelőt és korcsolyapályát csináltunk magunknak. Élünk az életet, élvezük a játékot. Akkor még nem volt okostelefon, számítógép, sőt még televízió is csak ritka helyen, ezért nekünk még volt igazi gyerekkorunk.

– Mit gondolt gyerekként, mi lesz, ha nagy lesz?

– Édesapám tanító volt, nővérem a nagyenyedi óvónőképzőbe járt, nekem az, hogy tanítani fogok, magától értetődő dolognak tűnt. Soha senki nem kényszerített, nógatott, hogy mit is kellene választanom, de őszintén szólva nekem soha nem fordult meg más a fejemben. Ma már azt mondom, hogy predestinált voltam a tanítói szakmára.

– Milyen volt a tanítói pályafutása?

– Fordulatos, talán ez a legjobb szó rá. A mi évfolyamunk volt az első, aki Nagyváradon végezte a tanítóképzőt 1977-ben. Édesapám Nagykágyán volt tanító, és én is ott szerettem volna helyet kapni. Akkoriban kihelyezési médiával lehetett elhelyezkedni, és az enyém pont elérte a 9-es átlagot, amivel már lehetett városban tanítani. Volt tanárim addig nógattak, míg végül egy nagyvárad helyet választottam és szerencsés véletlen folytán a 17-es iskolába kerültem (a 7-es iskolában voltam gyakorló tanító és mivel csak ezt az iskolát ismertem, ezt szerettem volna választani, azonban véletlen összekevertem a számokat). Itt dolgoztam 1989 decemberéig, ahonnan a változások után, a következő év elejétől a megyei tanfelügyelőségre kerültem négy évre, aztán pedig egy másik váradai iskolába, a Ghibuba. 1999-ben az életem hirtelen fordulatot vett, elváltam a feleségemtől, és a válásom után úgy döntöttem, hogy hazajövök Székelyhídra.

– Hogyan lett a roma gyerekek tanítója?

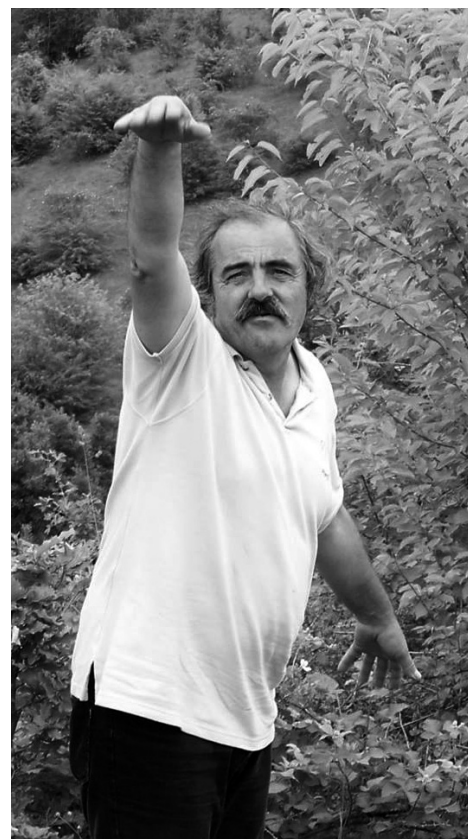
– Itthon először a csendes, szép házhelyi iskolát választottam, de sajnos hamarosan elfogytak a gyerekek, mind bejöttek a központi iskolába, így az tanintézményünket sajnos bezárták, én pedig kénytelen-kelletlen felkerültem a központba. Kollégáimmal észrevettük, hogy a roma gyerekek száma évről-évre egyre jobban gyarapodik, és mivel minden évben indult step by step osztály, ami a magyar gyerekek felét „elvitte”, hamarosan a normál

osztályok szinte háromnegyedét roma gyerekek alkották. Javaslatunkra az iskola vezetője úgy határozott, hogy az egyik fiatal kolléganőm, Püsök Julianna viszi tovább a többnyire magyar gyerekekből álló vegyes osztályokat, én pedig a roma gyerekekből álló osztályt kapom. Bebizonyosodott, hogy ez mindkét gyerekcsoportnak csak a hasznára válik: a magyar gyerekeknek nagyobb lehetőséget nyújt a fejlődésre, a roma gyerekek pedig jobban érzik magukat a saját közösségükben, hisz ott ők is lehetnek osztályelsők, nem mindig csak a második hely jut nekik.

Nagyon érdekes a sors, mert a tanfelügyelőségi munkám ideje alatt sokat mondogattam a kollégáimnak, hogy falun, roma gyerekekkel is lehet dolgozni, haladni, hát a sors azt mondta: „Na akkor, tanító bácsi, itt a lehetőség, mutasd meg!”

– Milyen volt régen és milyen ma tanítónak lenni?

– Most lehet sokan megharagszanak rám, de én úgy gondolom, hogy más volt az iskola becsülete, nem lehetett tanítói oklevelet vásárolni, az emberek felnéztek a tanítókra, tanárookra. Ez egy büszkeség, érdem volt. Ma már azt mondják, hogy az akkori tantervezet teljesen elhibázott volt, mégis az akkori tanítványaim közül lettek orvosok, tanárok, mérnökök is. Úgy lá-

Barátok közt a természetben, amikor a pedagógus is lehet gyerek

Erdei Ferenc több évtizedes tanítói tapasztalatát kötetbe szerkesztve osztotta meg

tom, hogy az alapok ugyanazok voltak. Akkor is írni, olvasni, számolni kellett megtanítani a gyerekeket. Az akkori negyedik osztályosaim az év végi összefoglaló leckéknél, kis gyakorló tanítóként készültek és tartottak a társaiknak órát. Ma nem igen mernék rábízni egy negyedik osztályosra hasonló feladatot. Most a gyerekek mindent készen kapnak, túlzottan kiszolgálják őket, mindent a szájukba rágnak, pedig szerintem úgy az iskola, mint a szülők legfőbb feladata az lenne, hogy önállóvá, az életre nevelje őket.

– Úgy tudom, hogy könyvet is írt a tanítói munkáról. Hogyan született a könyv ötlete?

– Amikor még a tanfelügyelőségen dolgoztam, hatalmas nyugdíjazási hullámon ment végig a tanügyi rendszer. Nagyon sok helyen szakképzett tanérok híján vissza kellett hívní a nyugdíjas kollégákat, és falvakon nagyon sok helyen tanítottak érettségi oklevéllel a fiatalok. Falun főként összevont osztályok voltak, és az itt tanító fiatal lányok mindig mondták: „tanító bácsi, hogy csináljuk, hogyan tanítsuk a gyerekeket?” Szakkönyvek nem voltak, ezért, mikor az I. fokozati dolgozatot írtam, az összevont osztályok tanításának témáját választottam, volt lélektan szakos tanárom és osztályfőnököm, Schneider Németh Antal segédletével. Majd kiderült, hogy egy tanító kollégám Gálospetriből, Szász Dezső is ebben a témában írt dolgozatot, így a kettőt összevonva, könyv formájában is kiadtuk a munkáinkat.

– Milyen a jó tanító?

– Úgy gondolom, hogy erre nincsenek szabályok, ez főként a gyerekanyagon és a tanító hozzáállásán múlik. Szerintem a legfontosabb alapelv az, hogy a gyerekek nem lehet uralkodni, csak meggyőzni lehet őket. A terrorfegyelem erre semmiképp sem alkalmas. A gyerek csak jó-

kedvvel dolgozik. Ennek nagyon jó módja az igazi játék és nem csak azért játszani, hogy játszunk. Nagyon sok jó gondolat van a mai modern játékos pedagógiában, de azzal nem értek egyet, hogy a gyerek játék közben észre sem kell vegye, hogy tanul. A gyerekek élveznie kell, amit csinál és szeretetben, de nem kényszerrel tudatosan kell tanulnia. Szerintem az a jó tanító, aki mindezt meg tudja valósítani a munkája során.

– Ha egy szóval, kifejezéssel kellene jellemeznie a munkáját, mi lenne az?

– Azt hiszem, két szót is választanék. Az egyik a következetesség, a másik pedig az őszinteség. Nagyon fontosnak tartom, hogy a gyerekektől mindig, minden körülmény között megköveteljük, hogy őszinte legyen hozzánk.

Én a roma gyerekeimet igyekszem erre az útra terelni és bár nincs könnyű dologom, de kitartó vagyok. Mindig elmondom nekik, hogy vallják be őszintén, ha valami hülyeséget csináltak, nem lesz semmi nagyobb következménye. Esetleg kapnak egy kis fejmosást, de a következő nap is tiszta szívvel tudnak majd a szemembe nézni, ha nem verjük át egymást.

Erről most eszembe is jutott egy volt tanítványom, Varga Tibi, aki még rég, negyedik osztályban került hozzám. Nagyon verekedős gyerek volt, az apukája előre figyelmeztetett is, hogy figyeljek oda rá, mert meggyűlhet vele a bajom. Amikor fogalmazást írtunk arról, hogy ki mi szeretne lenni, az én Tibim három dolgot sorolt fel: karatista, valutista, kidobófiú. A kezdeti nehézségek után, amikor vagy két iskolai verekedés után jól helyre tettem, ő lett a legszöfogadóbb és legőszintébb tanítványom. Még ma is bárhol találkozunk, messziről kiabálja: „Csókolom, tanító bácsi!”

V. B.

Székelyhid és környéke havilapja.
 Kiadja és ingyenesen terjeszti az Ér Hangja Egyesület.
Felelős kiadó: Béres Csaba
Nyomás: Europrint Kft., Nagyvárad

Főszerkesztő: D. Mészáros Elek
Munkatársak: Béres Angéla, Béres Imre, Bíró Orsolya, Juhász György, Kalló-Nagy Kamilla, Tiponut Tibor, Ványa Blanka
Arculat és tördelés: Ferencz Csaba-Levente
ISSN 2501-1545
Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Säcueni piata Libertätii nr. 1
 e-mail: erhangja1@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

A kiadvány megjelenését támogatta: Székelyhid Város Polgármesteri Hivatala

Rádió Ér – a füledig ér!
Nemek barca – igenek békéje és csajos parti, pizsama nélkül, Zsírban sportolás, Digitális aratás, no meg Élünk-balunk a filmekért!
Rádió Ér – a szívedig ér!
erhangja.ro/radio
A Facebookon a Rádió Ér oldalon!
Hallgass, ha jót akarsz!